

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy interes wnioskodawcy w rozumieniu art. 46 ust. 2 akapit drugi dyrektywy proceduralnej II⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że status ochrony uzupełniającej nie zapewnia tych samych praw i korzyści co status uchodźcy, gdy zgodnie z przepisami krajowymi osobom, które korzystają z ochrony międzynarodowej, przysługują te same prawa i korzyści, lecz różny jest sposób określenia okresu lub ustania ochrony międzynarodowej, ponieważ status zostaje nadany uchodźcy na czas nieoznaczony, lecz ustaje, gdy ustają okoliczności, na podstawie których został mu on nadany, podczas gdy ochrona uzupełniająca zostaje udzielona na czas oznaczony i jest przedłużana, jeżeli istnieją do tego podstawy?
- 2) Czy interes wnioskodawcy w rozumieniu art. 46 ust. 2 akapit drugi dyrektywy proceduralnej II należy interpretować w ten sposób, że status ochrony uzupełniającej nie zapewnia tych samych praw i korzyści co status uchodźcy, gdy zgodnie z przepisami krajowymi osobom, które korzystają z ochrony międzynarodowej, przysługują te same prawa i korzyści, lecz różne są dalsze uprawnienia bądź prawa, które opierają się na tych prawach i korzyściach?
- 3) Czy w świetle indywidualnej sytuacji wnioskodawcy konieczne jest dokonanie oceny, czy ze względu na konkretne okoliczności w przypadku nadania mu statusu uchodźcy uzyskałby on więcej praw i korzyści niż w przypadku nadania mu statusu ochrony uzupełniającej, czy do istnienia interesu w rozumieniu art. 46 ust. 2 akapit drugi dyrektywy proceduralnej II wystarczy już samo uregulowanie ustawowe, które dokonuje rozróżnienia wśród dalszych uprawnień bądź praw, które opierają się na prawach i korzyściach obu form ochrony międzynarodowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/EU z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (wersja przekształcona) (Dz.U. L 180, 29.6.2013, s. 60).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2017 r. w sprawie
T-247/16, Fursin i in. / Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu 24 listopada 2017 r. przez
Europejski Bank Centralny**

(Sprawa C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: E. Koupepidou i C. Hernández Saseta, pełnomocnicy, B. Schneider, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego postanowienia, w zakresie w jakim Sąd uznał, że udziałowcy występujący po stronie skarżącej posiadali interes prawny i legitymację procesową do wniesienia do Sądu skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji (pkt 2 sentencji postanowienia);
- wydanie prawomocnego orzeczenia co do istoty sprawy oraz stwierdzenie niedopuszczalności skargi wniesionej przez udziałowców występujących po stronie skarżącej;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania strona wnosząca je podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym udziałowcy występujący po stronie skarżącej (tj. udziałowcy Trasta Komercbanki, w przeciwieństwie do samej Trasta Komercbanki) nie posiadali – odrębnego od interesu prawnego Trasta Komercbanki – interesu prawnego we wniesieniu skargi o stwierdzenie nieważności.

Zarzut pierwszy opiera się na następujących argumentach:

- strona wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dokonał błędnej interpretacji orzecznictwa, zgodnie z którą udziałowcy mają obowiązek wykazać, iż posiadają odrębną legitymację do wniesienia skargi przeciwko decyzji adresowanej do przedsiębiorstwa, którego część kapitału należy do nich. W szczególności Sąd naruszył prawo orzekając w postanowieniu z dnia 12 września 2017 r., że orzecznictwo to nie znajduje zastosowania w sprawie T-247/16;
 - udziałowcy występujący po stronie skarżącej nie wykazali by posiadali odrębny od Trasta Komercbanki interes prawny we wniesieniu skargi, jako że zaskarżona decyzja nie wpłynęła na ich sytuację prawną (w przeciwieństwie do decyzji o likwidacji, która stanowiła odrębny akt). Nie można zatem uznać by udziałowcy występujący po stronie skarżącej posiadali – odrębny od własnego interesu Trasta Komercbanki – interes prawny, w tym by Trasta Komercbanki posiadała licencję bankową.
 - w szczególności interes w dochodzeniu odszkodowania lub interes finansowy w wypłacie dywidendy nie powinien być traktowany jako odrębny interes prawny.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym udziałowcy występujący po stronie skarżącej nie posiadali legitymacji procesowej, ponieważ zaskarżona decyzja nie dotyczyła ich indywidualnie

Zarzut drugi opiera się na następujących argumentach:

- zaskarżona decyzja nie dotyczy udziałowców występujących po stronie skarżącej indywidualnie, jako że nie dotyczy ich ze względu na im tylko właściwe cechy.
 - zaskarżona decyzja nie sprawiła, że udziałowcy występujący po stronie skarżącej znaleźli się w odmiennej sytuacji prawnej od sytuacji pozostałych udziałowców Trasta Komercbanki lub samej Trasta Komercbanki.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym udziałowcy występujący po stronie skarżącej nie posiadali legitymacji procesowej, jako że zaskarżana decyzja nie dotyczy ich bezpośrednio.

Zarzut trzeci opiera się na następujących argumentach:

- zaskarżana decyzja nie dotyczy udziałowców występujących po stronie skarżącej, ponieważ decyzja ta nie miała – w rozumieniu orzecznictwa – istotnego wpływu na ich uprawnienia.
- zwykła strata finansowa wynikająca z zaskarżonej decyzji nie prowadzi do wniosku, że zaskarżona decyzja – niezależnie od natężenia tychże skutków ekonomicznych miała wpływ na ich sytuację prawną (w przeciwieństwie do sytuacji Trasta Komercbanki).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Areios Pagos (Grecja) w dniu 27 listopada 2017 r. – Ellinika Nafpigeia AE / Panagiotis Anagnostopoulos i in.

(Sprawa C-664/17)

(2018/C 032/24)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Areios Pagos

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ellinika Nafpigeia AE

Strona pozwana: Panagiotis Anagnostopoulos i in.